

O poklad strýca Juráša

Případ slečny Králíkové

Jméno a příjmení: Sabina Lukášová

Třída: 9.

Věk:

Téma:

Adresa:

Škola: ZŠ Nový Hrozenkov

Telefon:

Datum:

Případ upečené slečny Králíkové

„Někdo upekla naši králičici Dorku Králíkovou. Vyřešte to prosím. Cukrářská ulice.“ Evžen Myšák dočetl. Hned popadl klíče od auta a vyběhl do garáže. Nastoupil a vyjel na místo.

Dojel. Vystoupil, podlehl pod policejníma pásky a vešel do domu. Prohlédl si místo činu a udělal fotky. Dojel na policejní stanici a šel to probrat s vlkem Emanuelem. „Pane, chci se vás jen zeptat, jestli jsou svědkové?“ „Ano. Jsou ve výslechové místnosti,“ odpověděl vlk. „Děkuji.“ Vyšel z místnosti a šel za svědky. Otevřel dveře. Sedl si za stůl a koukal na pana Králíka Mikuláše. Pan Králík nehybně seděl a koukal do stolu. „Nejprve chci vědět, co se ten den dělo?“ začal po chvíli s otázkami Evžen. „Nevím to jistě. Naše Dorka jako každý den pekla. A pak jsme ji našli v peci. Upečenou.“ „Kdy se to stalo?“ vyptával se dál. „Včera večer,“ posmrkl. „Děkuji. Jdu o místnost dál.“ „Kdo byl s vaší dcerou v místnosti?“ „Olinka Zajdová, pane. Je to její nejlepší kamarádka. Neudělala by to. Byly jako sestry.“

Tenhle výslech trval ještě několik hodin. Evžen doma pročítal řádky svého výslechu u všech, ale nemohl obvinít ani jednoho z nich. Něco na místě činu musel přehlédnout. Nemohl totiž obvinít ani společnici Olinku Zajdovou. Prý tam ani nebyla. Měla na odpoledne volno. Ani o její výpovědi totiž nemohl přesně říct, že je to lež. Musel se vrátit.

Vrátil se na místo a rozhlížel se po celé místnosti. „Musím na to logicky,“ zapřemýšlel. Koukal po místnosti a snažil se něco najít.“

„Copak, Evžene, zabloudil jste u případu? Nebo jen neděláte svou práci?“ zeptal se narušitel Olin Jelení. „Jen se snažím vyřešit případ,

veliteli.“ Postavil se do pozoru. „Pohov a dělejte, co máte,“ usmál se a odešel. Evžen si oddechl a koukal po místnosti. Rozešel se ke stolku a vzal do ruky deník. Prolistoval jím. „Takže Olinka nelhala. Měla na odpoledne a večer volno,“ zamyslel se. Prošel se po obvodu kuchyně a u pece uklouzl. Zastavil se. Otevřel pec a znovu prošel. „Kdyby na té podlaze uklouzla, spadla by rovnou do pece,“ zašeptal. „Ano! Sklouzla se po podlaze a spadla do pece! Vyřešil jsem to!“ zajásal nad vyřešeným případem a rozběhl se na stanici.

„Mohu úspěšně prohlásit, že jsem tenhle případ vyřešil. Byla to jen nehoda!“ vykřikl na celou místnost. Velitel Olin ho pochválil a povýšil. Všichni mu poblahopřáli k úžasnému výkonu. Teď sedí v prosklené kanceláři a řeší další úžasné případy.